

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. apríla 2008^{*}

Vo veci C-390/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Tribunale ordinario di Roma (Taliansko) zo 14. júna 2006 a doručený Súdnemu dvoru 19. septembra 2006, ktorý súvisí s konaním:

Nuova Agricast Srl

proti

Ministero delle Attività Produttive,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis a U. Löhmus, sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič (spravodajca), J. Malenovský, J. Klučka, E. Levits a C. Toader,

^{*} Jazyk konania: taliančina.

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. septembra 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Nuova Agricast Srl, v zastúpení: A. Calabrese, avvocato,
- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci V. Russo, avvocato dello Stato,
- Komisia Európskych spoločenských, v zastúpení: E. Righini a V. Di Bucci, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. novembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka platnosti rozhodnutia Komisie z 12. júla 2000, ktoré nevyvolalo námietky proti systému pomoci pri investovaní

v menej rozvinutých regiónoch Talianska s účinnosťou do 31. decembra 2006 (štátna pomoc č. N 715/99 — Taliansko) (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorého krátke oznámenie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* (Ú. v. ES C 278, s. 26).

- 2 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný v rámci žaloby, ktorú podala Nuova Agricast Srl (ďalej len „Nuova Agricast“), spoločnosť usadená v regióne Apulia v Taliansku, proti Ministero delle Attività Produttive (Ministerstvo výrobných činností) a ktorá smeruje k získaniu náhrady škody spočívajúcej v nezískaní štátnej pomoci, ktorá bola tomuto podniku spôsobená z dôvodu nesprávneho postupu talianskych orgánov pri rokovaní vedených s Komisiou Európskych spoločenstiev pred prijatím sporného rozhodnutia.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 659/1999

- 3 Ako vyplýva z odôvodnenia č. 2 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), toto nariadenie kodifikovalo a posilnilo postup v oblasti preskúmania štátnej pomoci, ktorý vypracovala Komisia v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.
- 4 V zmysle článku 1 písm. c) tohto nariadenia bude „nová pomoc“ znamenať „všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci“.

5 V článku 2 nariadenia č. 659/1999 sa stanovuje:

„1. Okrem toho, ako inak uvádzajú nariadenia realizované podľa článku [89] zmluvy alebo podľa ich iných príslušných ustanovení [Ak sa v akomkoľvek nariadení prijatom podľa článku <89> Zmluvy alebo v jeho akomkoľvek inom príslušnom ustanovení nestanovuje inak — *neoficiálny preklad*], akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc bude daný členský štát oznamovať Komisii v dostatočnom časovom predstihu. Komisia bude informovať daný členský štát bez meškania o prijatí oznámenia.

2. V oznámení daný členský štát poskytne všetky potrebné informácie s cieľom umožniť Komisii prijať rozhodnutie podľa článku 4 a 7 (ďalej sa označuje len ako „úplné oznámenie“).

6 V odsekoch 2 až 4 článku 4 nariadenia č. 659/1999 sa stanovuje:

„2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že úradne oznámené opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, pokým spadá do rámca článku [87] (1) zmluvy, rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom (ďalej sa označuje len ako „rozhodnutie, ktoré nevyvolalo námietky“). Rozhodnutie bude špecifikovať, ktorá výnimka zo zmluvy sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku [88] (2) zmluvy (ďalej sa označuje len ako „rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania“).

- 7 V odseku 1 článku 5 nariadenia č. 659/1999 sa stanovuje, že „ak Komisia považuje informácie poskytnuté daným členským štátom v súvislosti s opatrením oznamovaným podľa článku 2 za neúplné, požiada o všetky potrebné dodatočné informácie“.

Sistemy pomoci pri investovaní v menej rozvinutých regiónoch Talianska schválené s účinnosťou do 31. decembra 1999

- 8 Zákonným dekrétom č. 415 o dodatočným rozpočtových zdrojoch na vykonanie zákona č. 64 z 1. marca 1986, ktorým sa zavádzajú opatrenia o mimoriadnej intervencii v Mezzogiorno (Rifinanziamento della legge 1° marzo 1986, n. 64, recante disciplina organica dell'intervento straordinario nel Mezzogiorno) z 22. októbra 1992 (GURI č. 249 z 22. októbra 1992, s. 3), ktorý sa po zmene a doplnení zákonom č. 488 z 19. decembra 1992 (GURI č. 299 z 21. decembra 1992, s. 3, a korigendum, GURI č. 301 z 23. decembra 1992, s. 40) zmenil na zákon, ktorý bol samotný zmenený a doplnený legislatívnym dekrétom č. 96 z 3. apríla 1993 (GURI č. 79 z 5. apríla 1993, s. 5, ďalej len „zákon č. 488/1992“), taliansky normotvorca stanovil finančné opatrenia, ktoré mali podniky motivovať rozvíjať niektoré výrobné činnosti v menej rozvinutých regiónoch krajiny.
- 9 V dňoch 1. marca 1995 a 21. mája 1997 prijala Komisia dve rozhodnutia, ktoré nevyvolali námietky, prvé s účinnosťou do 31. decembra 1996 a druhé s účinnosťou do 31. decembra 1999, voči po sebe nasledujúcim systémom pomoci, ktoré vychádzali

zo zákona č. 488/1992 a z jeho rozličných vykonávacích opatrení (štátna pomoc č. N 40/95 a č. N 27/A/97). Tieto rozhodnutia boli v krátkosti oznámené v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*, a to 18. júla 1995, pokiaľ ide o rozhodnutie z 1. marca 1995 (Ú. v. ES C 184, s. 4), a 8. augusta 1997, pokiaľ ide o rozhodnutie z 21. mája 1997 (Ú. v. ES C 242, s. 4, ďalej len „rozhodnutie z roku 1997“).

- 10 Pravidlá na uplatňovanie systému pomoci schváleného rozhodnutím z roku 1997 (ďalej len „systém pomoci 1997 — 1999“) boli stanovené po prvé uznesením Comitato interministeriale per la programmazione economica (medziministerského výboru pre hospodárske plánovanie) o usmerneniach na udeľovanie subvencií v zmysle článku 1 ods. 2 zákona č. 488/1992 (direttive per la concessione di agevolazioni ai sensi dell'art. 1, comma 2, del decreto-legge 22 ottobre 1992, n. 415, convertito nella legge 19 dicembre 1992, n. 488, in tema di disciplina organica dell'intervento straordinario nel Mezzogiorno) z 27. apríla 1995 (GURI č. 142 z 20. júna 1995, s. 17) v znení zmien a doplnení uznesenia uvedeného výboru z 18. decembra 1996 (GURI č. 70 z 25. marca 1997, s. 35), po druhé vyhláškou č. 527 Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato (Ministerstvo priemyslu, obchodu a živnostenského podnikania, ďalej len „MPOŽP“), ktorou bolo prijaté nariadenie o spôsoboch a postupoch udeľovania a prideľovania subvencií v prospech výrobných činností v menej rozvinutých regiónoch krajiny (regolamento recante le modalità e le procedure per la concessione ed erogazione delle agevolazioni in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese), z 20. októbra 1995 (GURI č. 292 z 15. decembra 1995, s. 3) v znení zmien a doplnení vyhlášky uvedeného ministerstva č. 319 z 31. júla 1997 (GURI č. 221 z 22. septembra 1997, s. 31), ako aj po tretie obežníkom MPOŽP č. 234363 z 20. novembra 1997 (riadna príloha GURI č. 291 z 15. decembra 1997).

- 11 V týchto pravidlách na uplatňovanie sa stanovovalo najmä, že:

— finančné zdroje na každý rok boli rozdelené na dve rovnaké časti, pričom každá z týchto častí sa prideľovala prostredníctvom výzvy na predloženie žiadostí;

pravidlá rozdeľovania finančných prostriedkov však mohli byť zmenené vyhláškou v závislosti od finančných prostriedkov disponibilných v roku, na ktorý sa vzťahujú zdroje, a to najmä tak, že sa umožnilo, aby boli tieto finančné prostriedky pridelené prostredníctvom jednej výzvy na predloženie žiadosti,

- žiadosti podané pri výzve na predloženie žiadostí posudzovali oprávnené banky, ktoré týmto žiadostiam priznali určitý počet bodov v závislosti od regulačných kritérií s názvom „indicatori“ (ďalej len „indikátory“)
- na základe výsledkov posúdení bánk vyhotovilo MPOŽP regionálne zoznamy hodnotenia, v ktorých boli žiadosti zaradené podľa zostupného poradia v závislosti od počtu priznaných bodov, a prijalo vyhlášku o pridelení subvencií v prospech na zoznam zaradených žiadostí začínajúc od prvej žiadosti až do vyčerpania finančných prostriedkov pridelených na predmetnú žiadosť,
- za oprávnené výdavky sa považovali výdavky, ktoré boli vynaložené odo dňa nasledujúceho po dni skončenia platnosti výzvy, ktorá predchádzala výzve, v nadväznosti na ktorú bola podaná žiadosť, okrem výdavkov na inžinierske štúdie a iné štúdie a na nadobúdanie a usporiadanie pozemkov podniku, ktoré boli oprávnené od začiatku plynutia dvanástich mesiacov, ktoré predchádzajú dňu predloženia žiadosti,
- podniky, ktorých žiadosti o pomoc boli zaradené do regionálneho zoznamu, ale ktoré nemohli nezískať subvencie, pretože výška finančných prostriedkov pridelených na predmetnú výzvu na predloženie žiadostí bola nižšia ako celková suma požadovanej pomoci, mohli buď predložiť ten istý projekt, avšak iba raz, a to pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej bezprostredne po výzve, vo vzťahu ku ktorej bola žiadosť pôvodne podaná, bez zmien častí, ktoré zohľadňujú indikátory (mechanizmus s názvom „automatické začlenenie“ žiadosti), alebo sa vzdať tohto

automatického začlenenia a opätovne predložiť ten istý projekt, a to pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej po výzve, vo vzťahu ku ktorej sa tieto podniky vzdali tohto práva na automatické začlenenie, pričom však mohli úplne alebo čiastočne zmeniť časti, ktoré zohľadňujú indikátory, aby sa žiadosť o pomoc stala konkurencieschopnejšou, v každom prípade bez toho, aby sa táto zmena týkala podstatných zložiek projektu (mechanizmus s názvom „zmena“ žiadosti); v oboch prípadoch aj naďalej platili podmienky týkajúce vymedzenia oprávnenosti výdavkov stanovené pre pôvodné žiadosti.

Usmernenie o národnej regionálnej pomoci

¹² V roku 1998 Komisia uverejnila Usmernenie o národnej regionálnej pomoci (Ú. v. ES C 74, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226, ďalej len „usmernenie“), pričom v treťom odseku bodu 4.2 tohto usmernenia sa stanovuje, že „programy pomoci musia stanoviť, že žiadosť o poskytnutie pomoci musí byť predložená skôr, než sa práce na projektoch začnú“.

¹³ V zmysle prvého odseku bodu 6.1 usmernenia „okrem prechodných ustanovení uvedených v bodoch 6.2 a 6.3 nižšie, Komisia posudzuje zlučiteľnosť regionálnej pomoci so spoločným trhom na základe tohto usmernenia, hneď ako sa začne uplatňovať“.

Sporné rozhodnutie a systém pomoci pri investovaní v menej rozvinutých regiónoch Talianska schválený s účinnosťou od 1. januára 2000 do 31. decembra 2006

¹⁴ Dňa 18. novembra 1999 talianske orgány Komisii v zmysle článku 88 ods. 3 ES oznámili, že pod číslom N 715/99 zaregistrovali projekt systému pomoci uplatniteľný od 1. januára 2000 a vychádzajúci zo zákona č. 488/1992.

15 V nadväznosti na korešpondenciu a rokovanie medzi zástupcami talianskej vlády a Komisiou talianske orgány tento projekt systému pomoci zmenili.

16 Komisia sporným rozhodnutím, ktoré prijala 12. júla 2000 a ktoré bolo Talianskej republike oznámené listom SG(2000) D/105754 z 2. augusta 2000, rozhodla, že s účinnosťou do 31. decembra 2006 nemá námietky voči systému pomoci (ďalej len „systém pomoci 2000 — 2006“).

17 V napadnutom rozhodnutí sa nachádza prechodné ustanovenie, ktorého cieľom je konkrétne schváliť opatrenia uvedeného systému pomoci, ktoré zaručujú prechod vo vzťahu k systému pomoci 1997 — 1999 (ďalej len „prechodné ustanovenie“). Toto ustanovenie znie takto:

„Iba pri prvom uplatnení predmetného systému pomoci, to znamená pri prvej výzve na predloženie žiadostí, ktorá sa uskutoční na základe tohto systému, a v každom prípade, iba ak boli žiadosti o pomoc predložené pred začiatkom vykonávania investičných projektov, budú výnimočne prípustné žiadosti, ktoré boli predložené pri poslednej výzve uskutočnenej na základe [systému pomoci 1997 — 1999], ktoré boli posúdené ako oprávnené na pomoc, no na ktoré sa neposkytla žiadna pomoc vzhľadom na to, že na túto výzvu boli pridelené obmedzené finančné zdroje.“ [*neoficiálny preklad*]

18 V nadväznosti na toto rozhodnutie prijalo MPOŽP na účely upresnenia pravidiel na uplatňovanie systému pomoci 2000 — 2006 vyhlášku o maximálnych limitoch na udeľovanie subvencií v prospech výrobných činností v menej rozvinutých regiónoch krajín uvedených v zákone č. 488/1992 pre regióny Basilicata, Kalábria, Kampánia, Apúlia, Sardínia a Sicília (*misure massime consentite relative alle agevolazioni in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese di cui alla legge*

n. 488/1992 per le regioni Basilicata, Calabria, Campania, Puglia, Sardegna e Sicilia) zo 14. júla 2000 (GURI č. 166 z 18. júla 2000, s. 9) a obežník č. 9003 zo 14. júla 2000 (riadna príloha GURI č. 175 z 28. júla 2000).

- 19 V prvom pododseku ods. 2 jediného článku tejto vyhlášky sa stanovuje, že pomoc môže byť priznaná „na základe... výdavkov, ktoré sa považujú za oprávnené v rámci programov vzťahujúcich sa na poslednú vhodnú výzvu na predloženie žiadostí o podporné opatrenia, ktoré boli preskúmané a schválené, avšak neboli podporené vzhľadom na nedostatok potrebných disponibilných finančných zdrojov“.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 20 V rámci systému pomoci 1997 — 1999 uverejnilo MPOŽP 1. decembra 1997 tretiu výzvu na predloženie žiadostí o pomoc, pokiaľ ide o priemyselné odvetvie, vzťahujúcu sa na prvý polrok roku 1998 (ďalej len „tretia výzva“).
- 21 Dotknuté podniky mali na predloženie svojich žiadostí o pomoc lehotu do 16. marca 1998. Mohli požiadať o financovanie výdavkov vynaložených odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na podanie žiadostí predložených pri predchádzajúcej výzve (druhej výzve), teda od 1. januára 1997.
- 22 Dňa 9. februára 1998 podala Nuova Agricast žiadosť o pomoc pri tretej výzve. Táto žiadosť, o ktorej sa rozhodlo, že je oprávnená, bola vyhláškou MPOŽP zo 14. augusta 1998 začlenená do zoznamu zaradených žiadostí pre región Apúlia. Vzhľadom na poradie uvedenej žiadosti v zozname však Nuova Agricast požadovanú pomoc nezískala pre nedostatok finančných prostriedkov.

- 23 Medzičasom bola uverejnená štvrtá výzva na predloženie žiadostí o pomoc, pokiaľ ide o priemyselné odvetvie, vzťahujúca sa na druhý polrok roku 1998 (ďalej len „štvrtá výzva“).
- 24 Dňa 16. septembra 1998 sa Nuova Agricast vzdala svojho práva na automatické začlenenie svojej žiadosti do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri štvrtej výzve, aby mohla predložiť novú preformulovanú žiadosť pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej po tejto výzve.
- 25 Talianske orgány však do 31. decembra 1999, teda do dňa skončenia účinnosti systému pomoci 1997 — 1999, neuverejnili nijakú vhodnú výzvu.
- 26 Dňa 14. júla 2000, teda po nadobudnutí účinnosti systému pomoci 2000 — 2006, uverejnili talianske orgány ôsmu výzvu na predloženie žiadostí o pomoc, pokiaľ ide o priemyselné odvetvie (ďalej len „ôsma výzva“).
- 27 Vzhľadom na podmienky platné v rámci systému pomoci 2000 — 2006 bola žiadosť, ktorú predložila Nuova Agricast — na ktorú sa prechodné ustanovenie uvedené v spornom rozhodnutí nevzťahovalo —, posúdená ako neprípustná a nebola zaradená do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri ôsmej výzve.
- 28 Nuova Agricast spoločne s inými talianskymi podnikmi nachádzajúcimi sa v rovnakej situácii teda podala prvú žalobu na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských súdov, ktorou sa domáhala neplatnosti sporného rozhodnutia. Uznesením z 15. júna 2005, Nuova Agricast a i./Komisia (T-98/04), Súd prvého stupňa túto žalobu zamietol ako neprípustnú z toho dôvodu, že bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty vymedzenej v článku 230 piatom odseku ES.

- 29 Dňa 21. septembra 2005 podala Nuova Agricast na Súd prvého stupňa druhú žalobu zapísanú pod číslom T-362/05, ktorou sa domáhala, aby bola Komisia zaviazaná na náhradu škody, ktorá jej bola údajne spôsobená prijatím sporného rozhodnutia. Toto konanie v súčasnosti stále prebieha.
- 30 Okrem toho Nuova Agricast podala žalobu na Tribunale ordinario di Roma (Okresný súd v Ríme), ktorou sa domáhala, aby bolo Ministero delle Attività Produttive, na ktoré prešli právomoci MPOŽP, zaviazané na náhradu škody, ktorá jej bola údajne spôsobená v dôsledku nevyplatenia požadovanej štátnej pomoci.
- 31 V rámci tohto konania Nuova Agricast najmä tvrdila, že počas rokovaní s Komisiou s cieľom dosiahnuť predĺženie systému pomoci po 31. decembri 1999 Talianska republika nepostupovala správne pri ochrane nadobudnutých práv podnikov, ktoré sa, tak ako ona, vzdali svojho práva na automatické začlenenie do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri štvrtej výzve — ktorá bola, ako vysvitlo, poslednou výzvou v priemyselnom odvetví pred skončením účinnosti systému pomoci 1997 — 1999 —, aby mohli predložiť preformulovanú žiadosť pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej po tejto výzve. Talianska republika totiž Komisiu uviedla do omylu, keďže jej neoznámila, že aj tieto podniky samotné boli držiteľmi nadobudnutých práv, a tým bola narušená legitímna dôvera, ktorú mali tieto podniky vo vzťahu k možnosti predložiť preformulovanú žiadosť.
- 32 Vnútroštátny súd sa domnieva, že Nuova Agricast mala „relevantný právny záujem“ na zaradení svojej preformulovanej žiadosti do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej po výzve, vo vzťahu ku ktorej sa táto spoločnosť vzdala práva na automatické začlenenie svojej pôvodnej žiadosti.
- 33 Legitímna dôvera Nuova Agricast bola preto úplne narušená sporným rozhodnutím, keďže toto rozhodnutie zmenilo systém pomoci 2000 — 2006 v porovnaní so systémom pomoci 1997 — 1999 tak, že stanovilo, že sa za oprávnené považujú iba

výdavky na vykonávanie projektov, na ktoré sa poskytujú subvencie, vynaložené po predložení žiadosti o pomoc (zásada nevyhnutnosti pomoci), pričom sa na prechodné obdobie a výnimočne pripúšťa výnimka z tejto zásady iba v prospech žiadostí, ktorým sa nevyhovelo v rámci poslednej výzvy uverejnenej v čase účinnosti systému pomoci 1997 — 1999.

34 Vnútroštátny súd tvrdí, že na účely rozhodnutia o návrhu na náhradu škody, ktorý podala Nuova Agricast, mu prináleží overiť, či medzi protiprávnym konaním, ktoré sa vytýka Talianskej republike, a údajne spôsobenou škodou existuje príčinná súvislosť.

35 V rozsahu, v akom sporné rozhodnutie — ktoré podľa vnútroštátneho súdu predstavuje pôvodcu škody („*eventum damni*“) — súvisí so skutočným konaním, ktoré Talianskej republike vytýka Nuova Agricast, ktoré spočíva v tom, že Talianska republika Komisiu neinformovala, resp. ju informovala nepresne, a so vznikom škody, ktorej náhrady sa Nuova Agricast domáha, sa vnútroštátny súd domnieva, že na účely preukázania príčinnej súvislosti medzi týmto konaním a touto škodou je potrebné zistiť, či by bolo možné vyhnúť sa vzniku tejto škody za predpokladu, ak by Talianska republika konala ináč, a v tejto súvislosti zistiť, či by Komisia prijala odlišné prechodné ustanovenie za predpokladu, ak by jej boli poskytnuté „presné a úplné informácie o právnych situáciách dotknutých podnikov, ktoré mohli získať subvencie podľa zákona č. 488/1992“.

36 Podľa vnútroštátneho súdu by z jasného dôkazu o odlišnom účinku, ktorý by bol v prospech Nuova Agricast, vyplývala neplatnosť prechodného ustanovenia nachádzajúceho sa v spornom rozhodnutí, keďže toto ustanovenie je v rozpore s pravidlami a zásadami právneho poriadku Spoločenstva.

37 Vnútroštátny súd sa v prvom rade pýta, či prechodné ustanovenie, keďže nie je v prospech podnikov nachádzajúcich sa v situácii Nuova Agricast, nie je potrebné považovať za neplatné z dôvodu, že je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.

38 Tento súd sa totiž domnieva, že ku dňu skončenia platnosti schválenia systému pomoci 1997 — 1999 existovali tri kategórie podnikov:

- podniky, medzi ktoré patrí aj spoločnosť Nuova Agricast, ktorých žiadosť o pomoc bola zaradená do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri tretej výzve, a ktoré nezískali požadovanú pomoc pri tejto výzve vzhľadom na nedostatok disponibilných finančných prostriedkov, a ktoré sa teda vzdali práva na automatické začlenenie do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri štvrtej výzve, aby mohli pri vhodnej výzve nasledujúcej po tejto výzve predložiť preformulovanú žiadosť (ďalej len „podniky prvej kategórie“),
- podniky, ktorých žiadosť bola zaradená do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri štvrtej výzve, a ktoré požadovanú pomoc nezískali vzhľadom na nedostatok disponibilných finančných prostriedkov (ďalej len „podniky druhej kategórie“),
- podniky, ktoré žiadosť o pomoc ešte nepodali napriek tomu, že s realizáciou ich investičného projektu sa už začalo (ďalej len „podniky tretej kategórie“).

39 Vnútroštátny súd sa na jednej strane domnieva, že podniky prvej kategórie, ako aj podniky tretej kategórie, ktoré boli taktiež vylúčené z prechodného ustanovenia, sa nenachádzali v rovnakej situácii, a teda, že sa s nimi nemalo zaobchádzať rovnakým spôsobom. Na druhej strane sa domnieva, že podniky prvej kategórie a podniky druhej kategórie sa nachádzali z právneho hľadiska v rovnakých situáciách, takže prechodné ustanovenie sa malo vzťahovať aj na prvú kategóriu podnikov rovnako ako na podniky druhej kategórie.

40 Vnútroštátny súd sa v druhom rade pýta, či prechodné ustanovenie nie je potrebné považovať za neplatné z dôvodu, že je v rozpore s povinnosťou odôvodnenia aktov inštitúcií Spoločenstva vymedzenou v článku 253 ES.

41 Vzhľadom na to Tribunale ordinario di Roma rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je [sporné] rozhodnutie [platné], a to iba pokiaľ ide o prechodné ustanovenie, v ktorom je upravená osobitná výnimka zo zásady ‚nevyhnutnosti pomoci‘ — pri prvom uplatnení predmetného systému —, výlučne pokiaľ ide o žiadosti ‚predložené v rámci poslednej výzvy na predloženie žiadostí o podporné opatrenia, ktorá sa uskutočnila podľa predchádzajúceho systému, ktorý Komisia schválila s účinnosťou do 31. decembra 1999, ktoré boli posúdené ako oprávnené na pomoc, ale neboli vybavené, pretože na túto výzvu nebol pridelený dostatok finančných zdrojov‘..., čo malo za následok neodôvodnené opomenutie — v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania a povinnosťou odôvodnenia, na ktorých sa rozhodnutie zakladalo v zmysle článku 253 ES — žiadostí podaných na základe predchádzajúcich výziev, ktoré neboli podporené z dôvodu nedostatku finančných zdrojov a v prípade ktorých sa očakávalo, že budú automaticky začlenené v rámci ďalšej výzvy alebo že budú zmenené a opätovne predložené pri prvej ‚vhodnej‘ výzve uskutočnenej podľa nového systému?“

O prejudiciálnej otázke

Úvodné pripomienky

42 Na úvod je potrebné zdôrazniť, že svojou otázkou považoval vnútroštátny súd za nevyhnutné požiadať Súdny dvor o preskúmanie platnosti sporného rozhodnutia vo vzťahu k zásade rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia.

43 Podľa ustálenej judikatúry sa konanie vymedzené v článku 234 ES zakladá na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom tak, že výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý sa vecou zaoberá a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, prináleží, aby s prihliadnutím na osobitosti prípadu posúdil potrebu rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vydanie svojho rozhodnutia, ako aj význam otázok položených Súdnemu dvoru (pozri rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 59; z 11. januára 2007, ITC, C-208/05, Zb. s. I-181, bod 48, ako aj z 26. júna 2007, Ordre des barreaux francophones et germanophone a i., C-305/05, Zb. s. I-5305, bod 18).

44 Vzhľadom na tieto skutočnosti, hoci Nuova Agricast v konaní vo veci samej uviedla iné dôvody neplatnosti sporného rozhodnutia, nie je potrebné rozšíriť preskúmanie platnosti tohto rozhodnutia o tieto iné dôvody neplatnosti, ktoré vnútroštátny súd neuvádza (pozri analogicky rozsudok Ordre des barreaux francophones et germanophone a i., už citovaný, body 17 až 19).

O prípustnosti

45 Komisia tvrdí, že keďže nie je preukázaný vzťah, na ktorý poukazuje vnútroštátny súd, medzi prípadnou zodpovednosťou Talianskej republiky a platnosťou sporného rozhodnutia, prejudiciálna otázka so sporom vo veci samej nesúvisí.

46 Na jednej strane je totiž možné, že Talianska republika porušila zásadu rovnosti zaobchádzania pri oznámení systému pomoci 2000 — 2006 bez toho, aby v spornom rozhodnutí, ktorým Komisia rozhodla o systéme, ktorý navrhoval oznamujúci členský štát, mohla byť zistená akákoľvek vada. Na druhej strane neexistuje nijaký vzťah

medzi zodpovednosťou Talianskej republiky a prípadnou neplatnosťou rozhodnutia z dôvodu takej vady, ktorá sa týka výlučne formálnych náležitostí, akou je nedostatok odôvodnenia.

⁴⁷ V tejto súvislosti, ako už bolo uvedené v bode 35 tohto rozsudku, sa vnútroštátny súd domnieva, že sporné rozhodnutie predstavuje pôvodcu škody a súvisí so skutočným konaním, ktoré Talianskej republike vytýka Nuova Agricast, a so vznikom škody, ktorej náhrady sa táto spoločnosť domáha. V dôsledku toho, ak bolo sporné rozhodnutie vyhlásené za neplatné z dôvodu porušenia zásady rovnosti zaobchádzania alebo z dôvodu nedostatku odôvodnenia, toto konštatovanie môže ovplyvniť posúdenie vnútroštátneho súdu pri rozhodovaní o návrhu na náhradu škody, ktorý podala Nuova Agricast.

⁴⁸ Vzhľadom na to je prejudiciálna otázka prípustná v celom rozsahu.

O platnosti sporného rozhodnutia vzhľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania

⁴⁹ Po prvé Komisia tvrdí, že sporné rozhodnutie nemôže byť v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, keďže prechodné ustanovenie, ktoré sa v ňom uvádza, je výsledkom voľby, ktorú slobodne vykonal talianske orgány.

⁵⁰ V tejto súvislosti zo všeobecnej štruktúry Zmluvy vyplýva, že konanie vymedzené v článku 88 ES nemôže nikdy smerovať k výsledku, ktorý by bol v rozpore s osobitnými ustanoveniami Zmluvy (pozri najmä rozsudky z 3. mája 2001, Portugalsko/

Komisia, C-204/97, Zb. s. I-3175, bod 41, a z 12. decembra 2002, Francúzsko/Komisia, C-456/00, Zb. s. I-11949, bod 30). Vzhľadom na to Komisia nemôže vyhlásiť štátnu pomoc, ktorá je z hľadiska pravidiel na jej uplatňovanie v rozpore s inými ustanoveniami Zmluvy, za zlučiteľnú so spoločným trhom (pozri rozsudok z 19. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-113/00, Zb. s. I-7601, bod 78 a citovanú judikatúru).

51 Za zlučiteľnú so spoločným trhom nemôže Komisia vyhlásiť ani štátnu pomoc, ktorá je z hľadiska pravidiel na jej uplatňovanie v rozpore s takými všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, akou je zásada rovnosti zaobchádzania.

52 Vzhľadom na to je potrebné zamietnuť tvrdenie Komisie vyjadrené v bode 49 tohto rozsudku.

53 Po druhé Komisia tvrdí, že talianske orgány jej neoznámili osobitný prípad podnikov prvej kategórie, takže jej nie je možné vytýkať, že nezohľadnila osobitnú situáciu týchto podnikov, a ani sa odvolávať na akúkoľvek vadu sporného rozhodnutia založenú na tejto výhrade.

54 V tejto súvislosti platí ustálená judikatúra, podľa ktorej je zákonnosť rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci potrebné posudzovať v závislosti od informácií, ktoré mala Komisia k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala (pozri najmä rozsudky z 10. júla 1986, Belgicko/Komisia, 234/84, Zb. s. 2263, bod 16; z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 168, a zo 14. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-276/02, Zb. s. I-8091, bod 31).

- 55 Hoci sa táto judikatúra až doposiaľ neuplatnila v prípade žaloby smerujúcej proti rozhodnutiu, ktoré prijala Komisia v rámci konania upraveného v článku 88 ods. 2 ES, je *a fortiori* relevantná, ak je dôvodom platnosti rozhodnutia, ktoré nevyvolalo námietky voči takej pomoci alebo systému pomoci, akým je sporné rozhodnutie.
- 56 Ak totiž ide konkrétnejšie o túto poslednú kategóriu rozhodnutí, uvedená judikatúra sa zdá byť odôvodnená vzhľadom na štruktúru kontrolného konania v oblasti štátnej pomoci zriadeného Zmluvou.
- 57 V rámci tohto kontrolného konania v oblasti štátnej pomoci je potrebné rozlišovať na jednej strane fázu predbežného preskúmania pomoci stanovenú v článku 88 ods. 3 ES, ktorej priebeh je vymedzený v článkoch 4 a 5 nariadenia č. 659/1999, ktorej cieľom je iba umožniť Komisii, aby vyjadrila svoje prvé stanovisko k čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a na druhej strane konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES, ktorého priebeh je vymedzený v článkoch 6 a 7 uvedeného nariadenia, ktoré je určené na to, aby mohla Komisia získať úplné informácie o všetkých okolnostiach veci (rozsudky z 19. mája 1993, Cook/Komisija, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 22; z 15. júna 1993, Matra/Komisija, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 16; z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 38, ako aj z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C-176/06 P, bod 20).
- 58 Komisia môže využiť fázu predbežného preskúmania stanovenú v článku 88 ods. 3 ES na prijatie rozhodnutia, ktorým sa pomoc schvaľuje, ak pri prvom preskúmaní môže dospieť k záveru, že predmetný projekt je zlučiteľný so Zmluvou.

59 Iba v prípade, ak pri tomto prvom preskúmaní Komisia dospeje k opačnému záveru alebo ak nie je možné prekonať všetky ťažkosti vyplývajúce z preskúmania zlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom, je Komisia povinná vyžiadať si všetky potrebné stanoviská a v tejto súvislosti začať konanie stanovené v článku 88 ods. 2 ES (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 20. marca 1984, Nemecko/Komisia, 84/82, Zb. s. 1451, bod 13; Cook/Komisia, už citovaný, bod 29; Matra/Komisia, už citovaný, bod 33; Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 39, ako aj Portugalsko/Komisia, už citovaný, bod 33).

60 Ak je platnosť rozhodnutia, ktoré nevyvolalo námietky voči pomoci alebo schéme pomoci, potrebné posudzovať v závislosti od informácií, ktoré Komisia nemohla mať k dispozícii vo fáze predbežného preskúmania, Komisia bude podnecovaná k systematickému začínaniu konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 88 ods. 2 ES a k vyzývaniu dotknutých osôb na predloženie ich pripomienok, aby sa tak vyhla tomu, aby informácie, ktoré nemohla mať k dispozícii, mali za následok neplatnosť jej rozhodnutia o schválení príslušnej pomoci alebo schémy pomoci. Ako zdôraznil generálny advokát v bode 71 svojich návrhov, takto by bolo narušené rozdelenie kontroly štátnej pomoci do dvoch rôznych fáz, pričom druhá z nich sa vždy nevyžaduje, teda rozdelenie zamýšľané autormi Zmluvy a potvrdené normotvorcom Spoločenstva v nariadení č. 659/1999.

61 V konaní vo veci samej sú v tejto súvislosti v spornom rozhodnutí v časti s názvom „Právny základ“ upravené vykonávacie ustanovenia zákona č. 488/1992, ktoré upresňujú pravidlá na uplatňovanie systému pomoci 1997 – 1999 zhrnuté v bodoch 10 a 11 tohto rozsudku, vrátane voľby medzi automatickým začlenením pôvodnej žiadosti a podaním preformulovanej žiadosti, ktorú majú podniky, ktoré pomoc nezískali vzhľadom na nedostatok finančných zdrojov pridelených na predmetnú výzvu.

- 62 V dôsledku toho, hoci talianske orgány neboli iniciatívne a neinformovali odbory Komisie osobitným a úplným spôsobom o právnom postavení dotknutých podnikov, ktoré mohli získať subvencie podľa zákona č. 488/1992, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, Komisia mala vedieť o existencii tak podnikov prvej kategórie, ako aj o existencii podnikov druhej kategórie.
- 63 Vzhľadom na predchádzajúce tvrdenie sa zdá, že návrh Nuova Agricast vyzvať Komisiu na predloženie určitej korešpondencie, ktorá vyplynula z jej rokovaní s talianskymi orgánmi, ktoré sa uskutočnili pred prijatím sporného rozhodnutia, a to na účely overenia, či uvedené orgány odbory Komisie informovali, resp. neinformovali o existencii podnikov prvej kategórie, je nedôvodný.
- 64 Po tretie je vzhľadom na tieto skutočnosti potrebné posúdiť, či Komisia tým, že nevzniesla námietky voči systému pomoci, podľa ktorého sa prechodné ustanovenie vzťahovalo iba na podniky druhej kategórie, porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.
- 65 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že prechodné ustanovenie sa vzťahovalo iba na tie podniky druhej kategórie, ktoré s realizáciou svojich investičných projektov nezačali pred podaním svojej žiadosti o pomoc pri štvrtej výzve.
- 66 Dodržiavanie zásady rovnosti si vyžaduje, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri najmä rozsudok z 26. októbra 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Zb. s. I-10211, bod 72 a citovaný judikatúru).

- 67 V každom prípade je potrebné skonštatovať, že v konaní vo veci samej sa podniky prvej kategórie a podniky druhej kategórie nenachádzali v porovnateľných situáciách vo vzťahu k požiadavke nevyhnutnosti štátnej pomoci, ktoré je vyjadrená najmä v treťom odseku bodu 4.2 usmernenia.
- 68 Ako vyplýva z rozsudku zo 17. septembra 1980, Philip Morris Holland/Komisia (730/79, Zb. s. 2671, bod 17), pomoc, ktorá so sebou prináša zlepšenie finančnej situácie podniku, ktorý je príjemcom pomoci, pričom však nie je potrebná na dosiahnutie cieľov vymedzených v článku 87 ods. 3 ES, nemôže byť považovaná za zlučiteľnú so spoločným trhom (pozri takisto v tomto zmysle rozsudky z 24. februára 1987, Deufil/Komisia, 310/85, Zb. s. 901, bod 18, a z 5. októbra 1994, Nemecko/Komisia, C-400/92, Zb. s. I-4701, body 12, 20 a 21).
- 69 Zistenie o nedostatku nevyhnutnosti pomoci môže vyplývať najmä zo skutočnosti, že dotknutý podnik už začal projekt pomoci realizovať a dokonca ho dokončil ešte pred podaním žiadosti príslušným orgánom, čo vylučuje, aby predmetná pomoc mohla zohrávať podpornú úlohu.
- 70 V čase účinnosti systému pomoci 1997 — 1999 mali podniky druhej kategórie neobmedzené právo na automatické začlenenie svojej žiadosti do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri vhodnej výzve nasledujúcej bezprostredne po výzve, vo vzťahu ku ktorej bola žiadosť pôvodne podaná, a to bez akejkoľvek zmeny žiadosti, pričom nemuseli vykonať nijaké opatrenia.
- 71 Naproti tomu museli podniky prvej kategórie podať žiadosť pri prvej vhodnej výzve nasledujúcej po výzve, vo vzťahu ku ktorej sa tieto podniky vzdali tohto práva na automatické začlenenie svojej pôvodnej žiadosti. Okrem toho išlo o preformulovanú žiadosť.

72 Zaiste, ako tvrdí Nuova Agricast, cieľom pôvodnej, ako aj preformulovanej žiadosti je získať financovanie toho istého projektu a preformulovanie sa nemôže týkať podstatných častí uvedeného projektu, ale iba častí, ktoré zohľadňujú indikátory, ktoré slúžia na stanovenie poradia žiadosti v zozname, ktorý bol vyhotovený pri výzve, pri ktorej bola táto žiadosť podaná.

73 Indikátory boli v každom prípade samy osebe podstatnými časťami žiadosti. Týkali sa totiž najmä podielu vlastných finančných prostriedkov, ktoré predmetný podnik investoval do projektu, na celkovej investícii, počtu pracovných miest vytvorených projektom vo vzťahu k celkovej investícii, ako aj vzťahu medzi výškou požadovanej subvencie a maximálnou výškou subvencie, ktorá sa môže poskytnúť.

74 Napokon, samotná skutočnosť, že zmena častí, ktoré zohľadňujú indikátory, zvyšuje pravdepodobnosť efektívneho poskytnutia požadovanej pomoci, stačí na preukázanie, že výsledkom preformulovania je v skutočnosti predloženie žiadosti, ktorá sa odlišuje od pôvodnej žiadosti.

75 Okrem toho v rozsahu, v akom preformulovanie, pri ktorom dochádza k zmene častí, ktoré zohľadňujú indikátory, smeruje k zlepšeniu zaradenia preformulovanej žiadosti, aby táto žiadosť mala výhodné poradie pri prideľovaní finančných prostriedkov vyčlenených na predmetnú výzvu podľa zostupného poradia, rozšírenie uplatňovania prechodného ustanovenia na podniky prvej kategórie by malo za následok to, že projekty týchto podnikov by mali vyššie šance získať požadovanú pomoc ako projekty podnikov, ktoré sa zúčastňujú prvýkrát, pri ktorých nie je zabezpečená nevyhnutnosť pomoci.

- 76 Naproti tomu takýto účinok nemôže nastať pri automatickom začlenení žiadostí, ktoré podniky druhej kategórie podali už pri štvrtej výzve, do zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri ôsmej výzve, pretože keďže neexistuje nijaká možnosť zmeniť tieto žiadosti, indikátory ostávajú nezmenené.
- 77 Vzhľadom na tieto úvahy je potrebné skonštatovať, že podniky prvej kategórie a podniky druhej kategórie sa nenachádzajú v porovnateľnej situácii.
- 78 Vzhľadom na to sa nezdá, že by Komisia tým, že schválila systém pomoci 2000 — 2006 vrátane prechodného ustanovenia, porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.

O platnosti sporného rozhodnutia vzhľadom na povinnosť odôvodnenia

- 79 Platí ustálená judikatúra, že odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôbené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu

mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 253, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (pozri najmä rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 63; z 23. februára 2006, Atzeni a i., C-346/03 a C-529/03, Zb. s. I-1875, bod 73, ako aj z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb. s. I-1233, bod 80).

⁸⁰ Ako zdôrazňuje vnútroštátny súd, v spornom rozhodnutí sa neuvádza nijaké kritérium na účely rozlíšenia medzi kategóriami podnikov, ktoré podali žiadosť o pomoc v čase účinnosti systému pomoci 1997 — 1999 a ktoré sa opierajú o právny záujem na zaradení svojej žiadosti do zoznamu vyhotoveného pri nasledujúcej výzve.

⁸¹ Povinnosť odôvodnenia sa v každom prípade v zásade obmedzuje na dôvody, pre ktoré sa na danú kategóriu prevádzkovateľov vzťahuje predmetné opatrenie, pričom však z tejto povinnosti odôvodnenia nevyplýva, že by bolo potrebné odôvodňovať vylúčenie všetkých ostatných prevádzkovateľov, ktorí sa nenachádzajú v porovnateľnej situácii. Keďže je totiž počet kategórií, na ktoré sa opatrenie nevzťahuje, potenciálne neobmedzený, od inštitúcií Spoločenstva sa nemôže požadovať, aby predložili osobitné odôvodnenie pre každú z týchto kategórií.

⁸² Naproti tomu, ak sa príjemcovia, na ktorých sa akt vzťahuje, na jednej strane a ostatní vylúčení prevádzkovatelia na druhej strane nachádzajú v porovnateľnej situácii, inštitúcia Spoločenstva, ktorá je autorom aktu, je v rámci osobitného odôvodnenia povinná uviesť, v čom spočíva objektívna odôvodnenosť takto stanoveného rozdielu v zaobchádzaní.

- 83 Pokiaľ ide o prechodné ustanovenie, dôvody, na základe ktorých Komisia schválila prechodný systém v prospech podnikov druhej kategórie, z právneho hľadiska dostatočným spôsobom vyplývajú z kontextu sporného rozhodnutia, ako aj zo všetkých právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť.
- 84 Prechodné ustanovenie sa totiž implicitne odvoláva na možnosť, ktorá sa priznáva podnikom v rámci systému pomoci 1997 — 1999, získať automatické začlenenie ich žiadosti o pomoc do zoznamu, ktorý sa vyhotoví pri vhodnej výzve nasledujúcej bezprostredne po výzve, vo vzťahu ku ktorej bola žiadosť pôvodne podaná. Skutočnosť, že vo vnútroštátnej právnej úprave sa stanovuje takáto možnosť, ktorá je okrem iného výslovne stanovená v časti sporného rozhodnutia s názvom „Právny základ“, však bola známa všetkým dotknutým osobám.
- 85 V kontexte, v ktorom sa nachádza sporné rozhodnutie, je teda znenie prechodného ustanovenia postačujúce na účely pochopenia, že Talianska republika mala v úmysle zabezpečiť v prospech podnikov, ktoré sa zúčastnili na poslednej výzve uverejnenej v čase účinnosti systému pomoci 1997 — 1999, prechod medzi týmto systémom pomoci a systémom pomoci 2000 — 2006 a že Komisia toto opatrenie považovala za zlučiteľné so spoločným trhom.
- 86 Naproti tomu sa však, ako je uvedené v bodoch 67 až 77 tohto rozsudku, podniky prvej kategórie a podniky druhej kategórie nenachádzali v porovnateľnej situácii. Hoci Komisia neuviedla dôvody, pre ktoré nedošlo k rozšíreniu pôsobnosti prechodného ustanovenia na podniky prvej kategórie, neporušila si svoju povinnosť odôvodnenia.
- 87 Je teda potrebné odpovedať tak, že z preskúmania položenej otázky nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť sporného rozhodnutia.

O trovách

⁸⁸ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Z preskúmania položenej otázky nevyplynula žiadna skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rozhodnutia Komisie z 12. júla 2000, ktoré nevyvolalo námietky proti systému pomoci pri investovaní v menej rozvinutých regiónoch Talianska s účinnosťou do 31. decembra 2006 (štátna pomoc č. N 715/99 — Taliansko).

Podpisy